

Grondboor- kampioenschap moet verder groeien

Studievereniging Pyrus wil de jaarlijkse grondboorkampioenschappen groter maken. Het modderige evenement moet meer studenten en docenten gaan trekken.

tekst: Twan van der Slikke, Linda van der Nat, Iris Keizer / foto: Guy Ackermans

Op 8 oktober vinden weer de grondboorkampioenschappen plaats, georganiseerd door de studievereniging van Bodem, water en atmosfeer. Op een veld achter de Haarweg zullen honderden studenten en een handjevol docenten hun grondboor in de grond zetten om zo snel mogelijk tot 1,20 meter diepte te komen. Meedoen aan de grondboorkampioenschappen vergeet je je hele leven niet meer, zeggen organisatoren Marianne Bosman en Michael Methorst van studievereniging Pyrus. Michael: 'Driehonderd studenten die door de modder rollen, dát is de charme van de grondboorkampioenschappen.' Marianne vult hem aan: 'Het aantal deelnemers groeide elk jaar, maar het concept is stabiel gebleven. Wij denken dat er meer in zit.'

Er wordt dit jaar flink ingezet op promotie bij docenten voor een volwaardige docentenpoule en bij studenten van andere studierichtingen. Marianne: 'Ten onrechte bestaat het beeld dat de grondboorkampioenschappen alleen voor studenten Bodem, water en atmosfeer zijn, maar het evenement is open voor iedereen.' Vol-

gens Michael hoeft je ook helemaal geen grondboorervaring te hebben. 'Vorig jaar was er een team met internationale studenten die nog nooit een grondboor hadden gezien.'

De eerste grondboorkampioenschappen werden zeventien jaar geleden voor het eerst georganiseerd, door docent Bodemkunde Gert Peek. Vorig jaar deden er zestig teams mee. 'Daar willen we dit jaar overheen.' De eerste reacties die de studenten kregen tijdens hun tour langs mogelijke deelnemers, waren in elk geval al positief. 'Nu was dit wel tijdens borrels, dus je weet nooit of mensen het de volgende dag weer vergeten zijn, maar er werden al direct teams gevormd.'

OOK MEEDOEN?

Inschrijven kan tot 4 oktober op www.pyrusbwa.nl/grondboren

GERT PEEK INITIATIEFNUMER EN AL JARENLANG HOOFDSCHIEDSRECHTER.

‘Het begon allemaal tijdens een veldpracticum in Gaasterland, in 1979. Overdag waren we met veldwerk bezig, en 's avonds hadden we eigenlijk geen programma. Toen gingen we een keer voor de lol kijken wie er het diepst kon grondboren. Studenten tegen elkaar, drie, vier, vijf meter, steeds dieper. Op een gegeven moment zette ik er een prijs tegenover: wie het record verbeterde kreeg een krat bier. Elke groep wilde natuurlijk het record van de vorige groep verbeteren. Dan moet je elke keer meer boorstangen aankoppelen, want die boorstangen zijn allemaal een meter. Als je de boor uit de grond haalt, moet je ook al die boorstangen weer afkoppelen. Op een gegeven moment was het echt een avondvullend programma. In 1982 is het record op 11.05 meter gekomen. Dat duurde zeker drie uur, 11 meter boren en steeds tussendoor boorstangen aankoppelen en afkoppelen. Allemaal voor een kratje bier! Na 1982 gingen we naar een andere plek voor het veldpracticum. Dat gebied leende zich er niet voor om diep te boren. Je moet keileem hebben, lekker stug materiaal. Dat blijft goed hangen in de boor. Toen verdween de traditie. In 1994, voor het eerste

lustrum van Pyrus (de studievereniging van Bodem, Water, Atmosfeer, red.), kwamen de studenten bij mij: ‘Meneer, u heeft in het

verleden die boorwedstrijden gehouden. Als we dat nou in het kader van het lustrum nog een keer doen, hier bovenop de Wageningse berg?’ Toen ging het erom wie er in 5 minuten het diepste kon boren.

In 1998 pikten ze dat weer op en vanaf toen ging het er niet om wie het diepst boorde, maar wie die grondboor van 1,20 m het snelste de grond in boorde. Zo groeide het diep boren als verzetje tijdens de veldpractica uit tot het jaarlijkse Studenten Kampioenschap Grondboren.

Je ziet het kampioenschap veranderen in de loop der jaren. In het begin was het wat kleinschaliger,

maar ook echt héél

serieus. ‘Potverdorie, ik wil winnen!’ Heel fanatiek. Geleidelijk aan is dat veranderd. Veel studenten komen nu ook voor de lol. Het is gezellig, er is bier, er wordt lekker gegeten, het is een leuk avondje uit. Sommigen komen zelfs uitgedost in carnavaleske pakken! Ik vind het wel wat hebben, het is niet zo saai en serieus. Drie jaar geleden regende het pijpenstelen. Dan wordt het extra ludiek. Iedereen laat zich gaan, ze worden zo smerig. Het is niet een speeltuin, overal glijpartijen. Het is een fantastisch evenement.’

RYAN TEULING (DOCENT HYDROLOGIE), OOI DEELNEMER EN SCHEIDSRECHTER.

‘De eerste keer dat ik meedeed, herinner ik me nog goed. De boorplek was langs het nieuwe kanaal en het was ontzettend slecht weer. De grond bestond voor de helft uit plassen. Het was ook nog eens ontzettend donker en we hadden niet echt voldoende licht. Als iemand voor de lamp ging staan, zag je helemaal niks. Het was een beetje chaos maar wel heel sfeervol. Het is echt een uniek evenement. Je staat met z'n allen in een weiland gaten te boren en te barbecueën en misschien is het ook nog pokkenweer. Daar moet je echt zin in hebben.

Er komen ook teams uit Utrecht, Delft en Amsterdam. De deelnemers uit Delft bijvoorbeeld komen dan met een ‘bestuursauto’ in brallerige outfit. Ze laten even weten dat

ze er zijn. In zekere zin irritant maar ook wel leuk. Ze proberen soms de generator om zeep te helpen. Terugkerend thema is de ruzie met de scheidsrechters. Dat hoort er een beetje bij. De wedstrijd is afgelopen als het handvat van de boor het oppervlak raakt. Maar de grond is natuurlijk nooit helemaal vlak. Soms stopt iemand net te vroeg met boren waardoor de scheids de poging afkeurt. Het is een combinatie van kracht en techniek. Je moet het een paar keer gedaan hebben voordat je echt de ins en outs weet van het grondboren. De eerste keer gaat waarschijnlijk niet goed. Je zet te veel kracht of je wilt te lang doorboren waardoor je niet dieper komt. Als je voor het eerst meedoet is een keertje trainen dan ook niet onverstandig.’

Video met tips van grondboorkampioenen? Kijk op resource-online.nl

